

найсетъ колонии. Тѣ променихъ своитѣ военни распореждания. Тѣмъ не бѣше възможно да останѣтъ въ Бостонъ, защото тукашниятъ заливъ са обръщаше къмъ най-възбунтувания край на Америка. И тѣй тѣ струвахъ да намѣрятъ по срѣдоточно положеніе. Прекрасната рѣка Худсонъ, на устьето на която бѣше расположенъ богатитѣ градъ Нью-Йоркъ, съ своето течение раздѣляше комахай на-полвинѣ колонитѣ на сѣверо-истокъ и на сѣверо-западъ. Колкото съ Канада той са съобщаваше презъ езерото Чатамъ и презъ рѣката Софелъ. За англичанитѣ бѣше важно отъ много страни да завладѣятъ тѣзи линия. Като владѣяхъ надъ устьето и теченіето на Худсонъ, тѣ можахъ изъ Нью-Йоркъ, мѣсто на главното имъ свѣрталище, като изъ средоточіе, да отправятъ походи къмъ различни страни въ кръга на възстанницитѣ, да нападѣтъ на провинциитѣ отъ отъ дѣсна или отъ лѣвния брѣгъ, споредъ какъдѣто ги влѣче расположеніето или политическитѣ смѣтки. По този начинъ тѣ са рѣшихъ да завладѣятъ тѣзи мѣста и да са уредятъ на тѣхъ.

Англичанитѣ очистихъ Бостонъ пролѣтѣта на 17 Мартъ 1776 година. Войската имъ състоеше толкозъ само отъ единайсетъ хиляди чловѣци, но лѣтъ тѣ са подкѣрпяхъ изъ Европа, изъ Антилскитѣ Острови и изъ Флорида. Генералъ Гоу имаше отъ двайсетъ и петъ до трийсетъ хиледи чловѣци, отлично наредени и научени на бой войски, когато са рѣши да нападне на острова Лонгъ-Исландъ, който е расположенъ предъ Нью-Йоркъ а съ южния